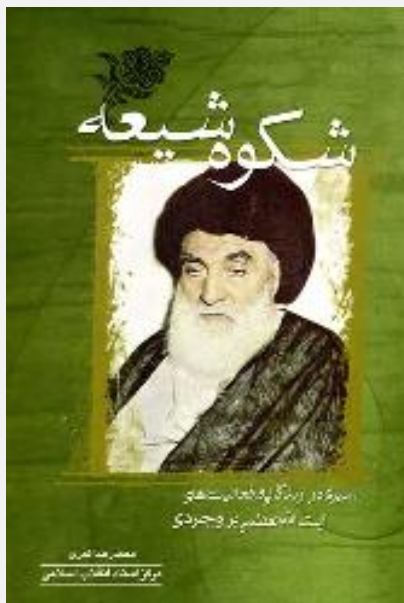

شکوه شیعه (سیری در زندگانی و فعالیت های آیت الله العظمی بروجردی)

نقاط عطف سیاسی و اجتماعی شیعیان در طول تاریخ، پیوند محکمی با «مقبولیت»، «قدرت» و «حضور» مرجعیت در جامعه داشته‌اند. به عبارت دیگر، در طول تاریخ حیات سیاسی و اجتماعی شیعه، هرگاه مرجعیت مقبولیت عام داشته، آن دوران به دوران شکوفایی مذهبی، سیاسی و اجتماعی شیعیان بدل گشته است.

مرجع تقلید در فرهنگ شیعی، اولاً نایب امام زمان (عج) است، در ثانی سهم امام (ع) و خمس و زکات به او واگذار می‌شود و او در تخصیص این منابع مالی عظیم، به صلاحدید خود عمل می‌کند و در نهایت اینکه او قدرت تعیین تکلیف برای مقلدین دارد و میان عملی که به آن تکلیف می‌کند با امر الهی، پیوند برقرار می‌کند؛ لذا در جامعه از تجایگاه بالایی برخوردار است که نظیر آن جایگاه، حتی برای پاپ در جوامع مسیحی و خلیف در ممالک سنی مذهب یا ... قابل تصور نیست.

مرحوم حضرت آیت‌الله العظمی بروجردی (ره)، مرجع تقلید عصر خود بودند و به جهت برخورداری از مقبولیت عام، دوران پر خیر و برکت مرجعیت خود را به یکی از نقاط عطف سیاسی و اجتماعی شیعیان در طول تاریخ تبدیل کردند. این دوران، از جهاتی، در عصر حاضر بی‌نظیر بوده است. از آنجا که ایشان مرجع یگانه عصر خویش بودند و اکثر مکلفین جامعه، ایشان را محل رجوع خود تشخیص داده بودند؛ لذا قدرت بسیج مردم در مواقع خاص را داشتند. همچنین واریز سهم امام (ع). سایر وجوه شرعی از اقصی نقاط جهان تشیع به حساب ایشان، قدرت اقتصادی بالایی را نیز برای ایشان مهیا ساخته بود و خدمات عمرانی، رفاهی و فرهنگی‌ای که با استفاده از این منابع مالی ارائه می‌شدند، در برخی از مواقع، حتی بیش از عملکرد دولت نمود داشت. نهایتاً با توجه به ارتباط عمیق میان دینت و سیاست در آموزه‌های مکتب تشیع، قدرت عمل ایشان، حکومت و شخص شاه را بیم‌ناک کرده بود؛ به همین دلیل شاه برای جلب رضایت ایشان از هیچ کوششی فروگذار نمی‌کرد و البته هر بار که این اصل را فراموش می‌کرد، از مرجعیت سیلی می‌خورد!

در کتاب حاضر که یکی از مجلدات مجموعه «دانستنی‌های انقلاب برای جوانان» می‌باشد، تلاش شده است تا با بررسی سیر تحولات حیات پر خیر و برکت آن عالم بزرگوار، ذهن مخاطب با مقبولیت عام قدرت عمل و حضور مؤثر و با برکت ایشان در جامعه آشنا شود.